

JUSTITSMINISTERIET

Udvalget for bedre og mere effektiv
behandling af civile sager ved
domstolene

Dato: 14. juni 2013
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Dok.: 828556

Notat fra Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene om sagstilgangen til Højesteret

Justitsministeriets udvalg om bedre og mere effektiv behandling af civile sager nedsatte den 21. november 2012 et underudvalg om sagstilgangen til Højesteret. Underudvalget blev nedsat på baggrund af højesteretspræsident Børge Dahls brev af 10. oktober 2012 og retspræsident for Sø- og Handelsretten Henrik Rothes brev af 29. oktober 2012 til justitsministeren, hvor der blev rejst forskellige problemstillinger om sagstilgangen til Højesteret.

Underudvalget afsluttede sit arbejde den 27. marts 2013 med et notat til udvalget. I notatet har underudvalget redegjort for sine overvejelser og foreslået en række ændringer af betydning for tilgangen af ankesager til Højesteret som 2. instans.

Underudvalget har foreslået følgende for så vidt angår sager behandlet af landsret som 1. instans:

- Bestemmelsen i retsplejelovens § 226 om henvisning af principielle sager fra byret til landsret til behandling i 1. instans ændres således, at det præciseres i bestemmelsen, at en sag kan henvises, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsansværelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.
- Der indføres adgang til at kære også byrettens kendelser om henvisning.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

- Der indføres adgang for landsretten til at afvise en henvisning, der ikke opfylder de krav, der fremgår af retsplejelovens § 226 i den ændrede formulering. Landsrettens afvisning af en henvisning skal kunne kæres til Højesteret uden tilladelse.
- Landsretterne samler modtagelsen af henviste sager i en enkelt afdeling i hver landsret med det sigte at øge koordineringen af henvisninger. Det forudsættes endvidere, at de pågældende afdelinger løbende koordinerer henvisningspraksis ved drøftelser landsretterne imellem og med Højesteret.

Med hensyn til sager behandlet af Sø- og Handelsretten som 1. instans har underudvalget foreslået følgende.

- Sager behandlet af Sø- og Handelsretten som 1. instans kan ankes til Højesteret eller til landsret.
- Anke kan ske til Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, eller der foreligger andre særlige grunde til ankebehandling i Højesteret som 2. instans. Anke kan i øvrigt ske til landsret.
- Hvis Højesteret finder, at en anke til Højesteret ikke opfylder de nævnte betingelser for at anke til Højesteret som 2. instans, afviser Højesteret anken. Sagen kan herefter inden 2 uger indbringes for landsret.
- Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle civile sager i 1. instans udvides med nogle sagsområder, der har nær tilknytning til de sagsområder, som i dag behandles af Sø- og Handelsretten i 1. instans, og bestemmelsen i retsplejelovens § 227 om henvisning af visse principielle sager fra byret til Sø- og Handelsretten ændres således, at den fremover alene vedrører sager om ansættelsesforhold.

Udvalget har drøftet forslagene fra underudvalget og finder, at der samlet set er tale om et afbalanceret og fornuftigt kompromis mellem de forskellige hensyn, som gør sig gældende i forhold til sagstilgangen til Højesteret som 2. instans, og at forslagene kan være med til at sikre, at Højesteret får de rigtige sager, og at sagsbehandlingstiderne ved Højesteret kan nedbringes. Det er således udvalgets opfattelse, at den nødvendige tilpasning af

sagstilgangen til Højesteret vil kunne ske, hvis underudvalgets forslag gennemføres.

Det har været drøftet i udvalget, om det kan give anledning til videre overvejelse, at der for principielle sager efter underudvalgets forslag vil være forskel på, om sagen henvises efter § 226 eller § 227 med hensyn til muligheden for efterfølgende at få en ankesag behandlet i Højesteret. Hvis en sag henvises til landsretten efter retsplejelovens § 226, er der herefter direkte adgang til at få ankesagen behandlet i Højesteret. Hvis en sag derimod henvises til Sø- og Handelsretten efter retsplejelovens § 227, kan man først efter, at sagen er afgjort af Sø- og Handelsretten, få afklaret, om en ankesag vil blive behandlet i Højesteret.

Det har i forbindelse med disse drøftelser været nævnt, at dette ville kunne få nogle til at fravælge Sø- og Handelsretten for at være sikker på at kunne komme videre til Højesteret, og at dette ville kunne undgås, hvis landsretterne efter anmodning fra en part kunne henvise en sag, der både opfylder betingelserne i § 226 og i § 227, til behandling i Sø- og Handelsretten som 1. instans, og samtidig tage stilling til, at der dermed er direkte appeladgang til Højesteret.

Udvalget lægger til grund, at forskellen mellem en henvisning efter § 226 og § 227 er begrundet i et ønske om at gøre henvisningsmuligheden til Sø- og Handelsretten lidt bredere, således at der ikke blot kan ske henvisning af sager, der opfylder de særlige krav til, at en eventuel ankesag kan behandles af Højesteret som 2. instans. Hvis en sag opfylder henvisningskriterierne både i § 226 og i § 227, er der reelt tale om, at der for disse sagers vedkommende er en ekstra henvisningsmulighed. Hvis en sådan sag også efter behandling i Sø- og Handelsretten opfylder kriteriet i § 226, vil det i øvrigt være nærliggende at forestille sig, at ankesagen vil kunne behandles i Højesteret efter underudvalgets forslag om anke af domme afsagt af Sø- og Handelsretten.

I udvalgets overvejelse er også indgået, at der er tale om et velafbalanceret forslag, som har vundet tilslutning i alle instanser, og at den nævnte mulighed for, at landsretten tager stilling til, om en sag kan gå direkte fra Sø- og Handelsretten til Højesteret, vil kunne opfattes således, at den ændrer ved balancen i forslaget, bl.a. fordi landsretten ikke vil have samme forudsætning som Højesteret for at afgøre, om den lidt bredere adgang til anke fra Sø- og Handelsretten til Højesteret bør finde anvendelse i den enkelte sag.

Udvalget finder, at der med disse bemærkninger er skabt fornøden opmærksomhed om denne problemstilling, og udvalget anbefaler herefter, at det videre arbejde sker med udgangspunkt i underudvalgets forslag, som udvalget på den baggrund kan tiltræde. Det er i øvrigt udvalgets anbefaling, at forslagene fra underudvalget om ændrede regler for sagstilgangen til Højesteret som 2. instans søges gennemført hurtigst muligt.